

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เป็นตามนิสัยวาสนา

ให้เร่งนะกฐิน ต่อไปนี้จะเร่งละ เร่งเรื่อย ๆ ใครอยู่ที่ไหน ๆ ตัดหางมันเข้ามานะ กฐินนี้มันทางยาวเหยียดมาก ใครอยู่ที่ไหนให้ตัดเข้ามา ๆ ให้ยังเหลือแต่ตัวล่อนจ้อน ๘๘, ๐๐๐ กอง ไม่มีหาง

หัวหน้าศูนย์เพาะพันธุ์พืชกล้าไม้ค้ำกล้า กระผมจะมาหารือเรื่องพิมพ์รูปท่าน เพื่อเผยแพร่เกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ อยากจะขอรูปท่านไปเพื่อพิมพ์แจกจ่ายชาวบ้าน เพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องการปลูกต้นไม้ครับ

หลวงตา แล้วมีความหมายอะไรที่เอารูปหลวงตาไปเป็นหัวหน้าปลูกต้นไม้
หัวหน้าศูนย์ เพื่อให้เป็นผู้นำการปลูกต้นไม้ให้ชาวบ้าน ผมอยู่ศูนย์อุดร ทางโคราช เขาก็พิมพ์แจกกันครับ

หลวงตา อันนี้ใครนั่งอยู่นี้ (ชี้ไปที่รูป)

หัวหน้าศูนย์ หลวงพ่อคุณ โคราช ครับ ของเราอยู่อุดร เลยอยากประชาสัมพันธ์

หลวงตา อย่าทำเออะ ปลูกก็ปลูกกันไปเออะ อย่าให้หลวงตาไปเป็นผู้นำปลูกต้นไม้ ต้นไม้ พากันปลูกไปเลยนะ อย่าเอารูปไปหาปลูกต้นไม้อะไรแหละ ให้เอาอย่างอื่น เป็นมงคลนะ อย่าเอารูปหลวงตาไปเป็นมงคลพาปลูกต้นไม้อะไร ๆ เดี่ยวพาเข้าห้องส้วมห้องถ่านไปเสีย เข้าใจไหม ไปที่ไหนถ้าหลวงตาไม่ไปด้วย แล้วชี้แตกมันเข้าห้องส้วมไม่ได้ เข้าใจไหม เราไม่อยากเห็น เอะละไป พอ อย่าให้ปลูกเออะ อย่าเอาไปเออะ สำหรับพี่น้องทั้งหลายถือว่าเป็นมงคล แต่อีกส่วนหนึ่งเราพิจารณา มันก็มีแง่รับแง่ตอบกันอยู่ภายใน ให้เอาอย่างอื่นไปเป็นมงคลนะ ก็หลวงตาไม่ได้มีตัวอย่างอะไร ๆ ในการปลูกต้นไม้ พอจะเป็นคติตัวอย่างของพี่น้องทั้งหลาย ไปที่ไหนต้องเอาหลวงตา บัวไปปลูกต้นไม้ เพราะท่านปลูกต้นไม้แก่นนี้ก็ไม่มีเห็นมี เข้าใจไหม ตั้งแต่ปลูกลูกศิษย์ ลูกหาให้พากันทำความ پاکความเพียร มันก็กุดก็ด้วนลงไปทุกวัน ๆ มันยังงัยกัน เอะ ละ เท่านั้นละนะ ปลูกต้นไม้ปลูกทั่ว ๆ ไปหรือปลูกยังงัยบ้าง

หัวหน้าศูนย์ มีรูปหลวงตาที่ว่า.....

หลวงตา เอะ นี่เห็นหลวงตาปลูกต้นไม้โพธิ์หรือ

หัวหน้าศูนย์ ครับ

หลวงตา เอะละ ต้นโพธิ์เป็นต้นโพธิ์ศาสดา ต้นไม้ของบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทำให้เป็นประเภทหนึ่ง อย่าให้หลวงตาไปนำเออะนะ หลักใหญ่จริง ๆ อยากให้พี่น้องทั้ง

หลายเอาธรรมจากพระพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์ทั้งหลายนี้ไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ เวลาเคลื่อนไหวไปมาทำหน้าที่การงานอะไร ให้ระลึกถึงพระ ๆ ถึงธรรม ๆ เสมอ นี่เป็นคติตัวอย่างอันดีมาก เข้าใจเธอ อันนี้จะทำคนให้ดีขึ้นเป็นลำดับลำดับ เพราะเป็นคติที่มีคุณค่ามาก...ธรรม พระพุทธเจ้าเป็นตัวอย่างของโลก พระสงฆ์สาวกเป็นตัวอย่างของโลก อันนี้เราเป็นลูกศิษย์พระก็เอาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เอาครูเอาอาจารย์มาเป็นคติเครื่องเตือนใจเรายู่เรื่อย ๆ จะทำอะไรให้ระลึกถึงพระเสมอคนเรา การทำชั่วนี้ไม่ค่อยหนักมีอะ ยับยั้ง ถ้าไม่ได้ระลึกถึงอะไรเลย ยิ่งว่าบาปบุญไม่มีแล้วพุ่งเลย จมนรก ไม่มีใครห้ามไว้ได้เลย

ลงธรรมพระพุทธเจ้าห้ามสัตว์ทั้งหลายไว้ไม่อยู่แล้ว อย่าไปหวังพึ่งอะไรนะ ท่านทั้งหลายอย่าหวังพึ่งอะไร ลงธรรมของศาสดาห้ามสัตว์โลกไม่ให้ทำชั่วซ้ำลามากตกนรกไม่ได้แล้ว อย่าเอาอะไรมาห้ามเป็นไม่อยู่ พุ่งเลย เพราะฉะนั้นจึงเอาธรรมเข้าไป ห้ามอยู่ ห้ามได้ พอระลึกถึงธรรมมันจะสะดุดก็กะ การทำบาปก็เบาลงทันที เหยียบเบรกนี่ก็เป็นตัวอย่างอันดี ก็ปัจจุบันนี้ นี่เห็นไหมละธรรมเป็นของอัจฉริยะ คนนั้นเขาเคียดแค้นเขาจะไปฆ่าคน ถือปืนไปเลยเที่ยวจะฆ่าโดยถ่ายเดียว ไม่ได้สนใจอะไรทั้งนั้นขอให้ได้ฆ่า เราจะตกนรกหลุมไหน ๆ ไม่สนใจ ขอให้ได้ฆ่าอย่างเดียว เพราะเคียดแค้นสุดหัวใจ ถ้าไม่ได้ฆ่าแล้วอยู่ไม่ได้ วังนเลย ในเวลานั้นนะ

ก็ถือปืนก็ ก ๆ ความกล้าหาญชาญชัย ตั้งใจจะตรงเข้าไปแล้วเปรี้ยงเลย เราเป็นอะไรไม่ว่า นี่เห็นไหมธรรมเราคาดได้เมื่อไร เดินก็ ก ๆ ไป อยู่ ๆ พ่อแม่ครูจารย์มันเรานี้ เพราะเขาเคารพมาตลอด แต่เวลานั้นความโกรธความเคียดแค้นของเขา มองหาครูบาอาจารย์ไม่เห็น ที่นี้เดินไปจะไปฆ่าคน พอเดินไปถึงกลางทาง โผล่ขึ้นมาไม่ทราบมาจากไหน ยืนจังก่าอยู่ข้างหน้า หลวงปู่มันเรานะ นี่จะไปตกนรกหลุมไหน วังน อู๊ยะสะดุดบั้ง ทั้งปืนแล้วกราบ จากนั้นกลับมา เขากับเราเป็นมิตรต่อกันเลย นอกจากนั้นยังกระจายไปอีก ไม่ฆ่าสัตว์ตลอดวันตาย แกบปฏิญาณในตัวเลย เรื่องสัตว์ไม่ว่าแต่มนุษย์เลย แม้แต่สัตว์ก็ไม่ฆ่า นั่นเห็นไหมธรรมบันดลบันดาล เขามีนิสัยอยู่นะ เวลาไปไปเจอพ่อแม่ครูจารย์มันเท่านั้น ความชั่วซ้ำลามากขาดสะบั้นไปหมด นี่ก็เป็นตัวอย่างอันดี

นี่ธรรม คาดไม่ได้นะ ท่านบอกว่าธรรมเหนือโลก เหนือสมมุติ สมมุติจะไปอาจไปเอื้อมไปคานนี้คานไม่ได้ ธรรมเหนือทุกอย่างเหนือตลอดเลย เราจึงอย่าไปคานนะ ธรรมตีแขนงออกไปเรื่องบุญเรื่องบาปเรื่องอะไรนี้ อย่าไปกล้าไปหาญคานเอาโดยลำพังว่า บาปไม่มี บุญไม่มี อย่าไปคานนะ ศาสดาองค์เอกสอนไว้ เรามันหุหนวกตาบอด นั้น ศาสดาองค์เอกเป็นผู้สอนไว้ สอนแบบเดียวกันทุกองค์นะ ไม่ได้ผิดกันเลยพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ คือท่านรู้ท่านเห็นอย่างเดียวกัน จะพูดไปอย่างอื่นไม่ได้ ส่วนที่ชั้วก็เห็น

ประจักษ์ ดิถีเห็นประจักษ์ ภายในพระญาณหยั่งทราบตลอดทั่วถึง เวลาสอนก็สอนแบบเดียวกัน เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าทั้งหลายจึงไม่มีพระองค์ใดแม้พระองค์เดียวที่จะสอนແກ່กัน ไม่เคยมี สอนแบบเดียวกันหมด ธรรมท่านสอนไว้อย่างนั้นนี่

ที่สอนแบบเดียวกันก็คือว่า เรื่องธรรมชาติทั้งหลาย บาป บุญ นรก สวรรค์ นี้ เห็นด้วยกันหมด ตั้งแต่บาปบุญไปเรื่อย เอาตั้งแต่ต้นก็คือ กิเลสอยู่กับใจ ท่านก็เห็นแล้วฆ่าแล้ว คือกิเลสตัวนี้เป็นเหตุให้สัตว์ทำกรรม ท่านก็เห็นแล้วฆ่าแล้ว ทีนี้กระจายออกไปทั้งหลาย เห็นหมดด้วยกันแล้วมาสอนโลก จึงสอนแบบเดียวกัน พระพุทธเจ้าทั้งหลายอย่างเดียวกันหมด ไม่มีผิดเพี้ยนจากกันเลยแม้ชนิดหนึ่งไม่มี สิ่งที่มีแปลกต่างจากกันท่านก็บอกเอาไว้ เช่น อำนาจวาสนาของพระพุทธเจ้าก็มีเหลี่ยมล้ำต่ำสูงต่างกัน เช่นอย่างประเภท ๑๖ อสงไขย ทำความปรารถนามากกว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้าถึง ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป กว่าจะได้ไผลขึ้นมาเป็นพระพุทธเจ้ายากลำบากขนาดไหน กัปหนึ่งเท่าไรก็ไม่ทราบ อสงไขยนี้แปลว่านับไม่ได้ แปลออกเป็นภาษาไทย แต่อสงไขยมันนับไม่ได้เลยไม่ทราบว่าเท่าไร แล้วยังมีมหากัปอีก มหากัปก็ว่าใหญ่โตยังสู้อสงไขยไม่ได้ นะ ๑๖ อสงไขยยังแสนมหากัป นี้ประเภทที่หนึ่ง

ประเภทที่สอง ๘ อสงไขยแสนมหากัป

ประเภทที่สาม ๔ อสงไขยแสนมหากัป ติดมหากัป ที่ทำความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามา

เพราะฉะนั้นอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารที่จะแนะนำสั่งสอนสัตว์โลก จึงได้มากน้อยต่างกัน ที่ได้มากน้อยต่างกันท่านก็บอก แต่เรื่องพระญาณหยั่งทราบเหมือนกันหมดเลย ที่นำสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์นี้ได้มากน้อยต่างกัน ท่านก็บอกว่า สิ่งต่างก็ต่างอย่างนี้ จากนั้นความเคลื่อนไหวของพระพุทธเจ้ากับพระสงฆ์ทั้งหลายก็มีต่างกันที่ว่า พระพุทธเจ้าส่วนมาก ฟังว่าส่วนมาก เพราะอายุขัยของท่านนาน ตั้ง ๗ ปีพระสงฆ์จึงค่อยมาประชุมลงอุโบสถทบทวนธรรมวินัยครั้งหนึ่ง ๗ ปีครั้งหนึ่ง ๖ ปีย่นลงมา แต่ศาสนาของเราไม่ได้ เพียง ๑๕ วันเท่านั้นพระสงฆ์ก็จะแตกจากกันแล้ว ต้อง ๑๕ วันลงอุโบสถหนหนึ่ง ทบทวนธรรมวินัย นี้ท่านก็บอกอันที่เป็นอย่างนี้

อายุก็เหมือนกัน อายุของพระพุทธเจ้าเท่านั้นหมื่นปี เท่านั้นหมื่นปี แต่ของเราตถาคตเพียง ๘๐ ปีเท่านั้น ท่านรับสั่งนี้ท่านยังไม่ตายนะ ของเรานี้เพียง ๘๐ ปี บอกไว้แล้ว พอถึงวันแล้วก็เสด็จไปเลยเห็นไหมละ อาจหาญไหมศาสดา นั่นละจึงว่าพระญาณหยั่งทราบไม่มีสอง เชื่อปึงเลย ไปเลย มาอะไร จะมาตายที่นี้ว่างั้นเลย ถึงวันเวลาแล้ว นี้จวนเวลาแล้วนะ อย่างถามอรรถถามธรรมเรามากมาย เราจวนเวลาแล้ว นั่นเห็นไหมละ อย่างพราหมณ์ที่เข้าไปทูลถามถึงเรื่องศาสนา ว่าศาสนามีมากมายก่ายกอง ไม่ทราบจะ

เอาศาสนาใดมาเป็นประมาณที่แน่ใจตายใจ ท่านไม่ได้ตำหนิติเตียนศาสนาใด บอกว่า
เอาอย่างนี้นะ ศาสนาไหนมีอริยสัง ๔ มีมรรค ๘ ศาสนานั้นแลเป็นศาสนาที่ทรงมรรค
ผลนิพพาน สมณะที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ที่สี่ อยู่ในศาสนานี้หมด

สมณะที่หนึ่งก็ได้แก่ พระโสดา ที่สอง สกิทา ที่สาม อนาคา ที่สี่ อรหันต์ อยู่ใน
ศาสนาที่มีอริยสัง มีมรรค ๘ มรรคแปดก็อริยสังนั่นเอง นี้อยู่ตรงนี้ แล้วอย่าถามเรา
มาก ท่านสอนย่อ ๆ แล้วให้พระอานนท์บวชให้เดี๋ยวนี้เลย เอา ให้รับนะ ให้ได้เป็น
ปัจฉิมสาวกของเราตถาคตในคืนวันนี้พร้อมกับเวลาเราตาย คือท่านจะตายในคืนวันนี้
จนสว่างปีบท่านกนิพพาน เพราะฉะนั้น ถึงได้บอกว่าจนเวลา ๆ ของท่านที่จะออก
ตามความสัตย์ความจริงเคลื่อนไปไม่ได้ เข้าใจไหม อันอื่นต้องเอนอ่อนตาม อันนั้นต้อง
ตรงแนวเลย ถึงเวลาปิ้งเลย นั่น เข้าใจไหมละ

ที่นี้สุภทัตพรหมณ์ก็มาบวช แล้วอย่ามากังวลกับความเป็นความตายของเรา
ตถาคตนะ ความเป็นความตายนี้เป็นอริยสัง อยู่กับใครก็มีอยู่กับเธอก็มี ให้พิจารณา
อริยสังนะ ให้ตรัสรู้เป็นพระปัจฉิมสาวกองค์สุดท้ายในคืนวันนี้ให้ได้นะ ไปออกไปให้
บำเพ็ญสมณธรรม ไม่ให้มากังวลกับความเป็นความตายของพระพุทธเจ้า ท่านบำเพ็ญ
ท่านก็ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นปัจฉิมสาวก นั่นผิดไหมละ บอกให้เป็นปัจฉิมสาวกในคืน
วันนี้ พระองค์กนิพพาน นั่นเห็นไหมละ พระพุทธเจ้าพระองค์ใดที่สอนไว้แล้วเป็นอย่าง
นี้

นี่เราพูดถึงเรื่องพระพุทธเจ้า ที่จะได้มาเป็นศาสดาของพวกเขาถ้าหากเพียงไร
ขนาดนั้นนะ ๑๖ อสงไขย ๘ อสงไขย ๔ อสงไขย จึงได้มาเป็นพระพุทธเจ้าเป็นของหา
ง่ายได้เมื่อไร เวลาไม่รู้รู้อย่างนั้นจริง ๆ จึงเป็นศาสดาของโลกดินแดนนี้ได้ ศาสนาคู่
โลกคู่สงสารคือพุทธศาสนาที่ต่อเนื่องกันไปโดยลำดับ นี่คือนิพพานแก้วของพุทธ
ศาสนาที่เป็นคู่บ้านคู่เมือง นอกนั้นท่านไม่ได้กล่าวถึง เพราะเป็นศาสนาของคนมี
กิเลส ศาสนาใดก็ตามถ้าเป็นคนมีกิเลสแล้วก็เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ การพูดการเห็นการ
รู้การเห็นจะไม่แจ่มแจ้งชัดเจน ผิดบ้างถูกบ้างเป็นธรรมดาเหมือนเรานี่แหละ การพูด
การสอนต้องมีผิดมีถูกเป็นธรรมดา นี่คนมีกิเลส ส่วนศาสดาองค์เอกนี้ เอกนามก็ สอน
ไม่มีผิดพลาด หนึ่งเท่านั้นหนึ่งตลอดเลย นี่เราได้เป็นคติตัวอย่างอันดีแล้ว เวลานี้เกิด
มาพบพระพุทธศาสนา ทำทนายอยู่เสมอเรื่องมรรคผลนิพพานต่อผู้ปฏิบัติ เอ้า ให้
ปฏิบัติเถอะมรรคผลนิพพานจะอยู่ในเงื้อมมือได้ที่เดียวของผู้ปฏิบัติ ถ้าผู้ไม่ปฏิบัติจะ
เป็นศาสนาใดก็เท่านั้นแหละ ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร

นี่เราก็ตูแล้วพูดเล่ามันหากเป็นอยู่ในจิตนี้แหละ เหมือนกับว่าเร่งเครื่องอยู่
เหมือนกันนี่ก็ดี พระพุทธเจ้าก็จะเร่งจะนิพพาน เรามีเวลาน้อย อันนี้เราไม่ได้วัดระยะนะ

มันก็เป็นอยู่ในจิต พุดออกมาจากจิตจริง ๆ นะ เป็นห่วงเป็นใยพี่น้องทั้งหลายมาก เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการจริงเร่งเข้า ๆ แล้วมันยังจะมาอ้าปากเท่าอยู่นะ นี่ท่านเทศน์โอ้เทศน์อวดเทศน์ไม้เทศน์ปดมดเท็จเข้าใจใหม่ นี่ละกิเลสมันไม่ยอมรับธรรม ผู้หนึ่งสอนด้วยความเมตตาจนหัวใจจะขาดดิน มันไม่ได้มองดูนะกิเลส นี่ให้ฟังอันนี้ละ พระพุทธเจ้าก็เป็นอย่างนั้น นี่ไม่ได้เอาของหลอกมาสอนโลกนะ ปฏิบัติมาก็เคยพุดให้ฟังแล้ว หลอกตัวเองก็ไม่เคยหลอก วันไหนทำความเพียรมีแพ้วตัวเองวันนั้นแก้มือใหม่ทั้ง ๆ ที่มันก็เป็นวรรคเป็นตอน ๆ ที่จะก้าวในธรรมทั้งหลายไป แต่วันนี้มาแพ้วความเพียรเสียอย่างนี้ ๆ ไม่สบายใจนะ มันหากเป็นของมันอยู่ในนั้นละ มันจะเป็นตามนิสัยหรืออะไรก็ไม่รู้นะ ก็มาหาทางแก้ไขใหม่พลิกใหม่ แก่ล้ากันใหม่เอาจนได้ชนะในขั้นนี้เท่านี้ก็เอา อย่างนั้นนะมันเป็น

ถ้าวันไหนมีลักษณะแพ้วความเพียรวันนั้นมันเป็นอะไร นอนก็ไม่หลับมันทรมานทรมาน แพ้วเขานี้ดูไม่ได้เลย ต้องให้ชนะ ได้ชนะแค่นี้ก็เอานะ คือมันเป็นขั้น ๆ เป็นอย่างนั้น มันเอาจริงเอาจังก็ยังไม่บอกแล้ว ถ้าวันไหนมีการแพ้วความเพียร วันนั้นเอาละ เรื่องความเพียรก็เป็นธรรมดาของปุถุชนเรานะ แต่จิตธรรมตามันจะไม่คิดอย่างนั้นมีมากใช้ใหม่ อันนี้ที่แพ้วความเพียรมันเป็นยังงใจอยู่ในใจนั้นแหละ มันไม่สบาย ให้ชนะตรงนี้เท่านี้ก็เอา เอาแค่นี้แหละเป็นระยะ ๆ มันหากเป็นของมันเอง

นี่พุดถึงเรื่องความเอาจริงเอาจัง อย่าพากันเหลวแหละเหลว เวลาที่จริงให้จริงบ้างคนเรา ถ้าเหลวแหละแล้วจะไม่มีอะไรเป็นขั้นเป็นอันติดเนื้อติดตัว มันจะโลเลไปหมด ถ้ามีธรรมจริงจังเข้าไปบิ๊บ ถ้าเป็นชั่วสกัด ถ้าเป็นดีเสริม เป็นอย่างนั้น ขอให้มีความจริงจังทุกคน

นี่เราก็ตูแล้ว พุดเราไม่ได้คำนึงนะว่าใครจะมาตำหนิติเตียนว่าเราโอ้เราอวดหรือว่าอะไร เราไม่เคยสนใจกับกองขยะยิ่งกว่าความเมตตาที่ครอบโลกธาตุ นำธรรมมาสอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ ไม่ได้คิดกับสิ่งเหล่านี้เลย ถ้ามาคิดอย่างนี้เราพุดไม่ได้ใช้ใหม่ เราก้เหมือนโลก โลกก็เหมือนเรา ลูบหน้าปะจมูกใช้ไม่ได้ แต่ธรรมแล้วจะไม่ลูบ ความจริงเป็นยังงใจจะเป็นไปอย่างนี้ เพียงเท่านี้มันก็คิดมันก็กระจายไปหมดแล้วว่า พระพุทธเจ้าสอนโลกท่านสอนยังงใจ ๆ ท่านเอาอะไรมาเป็นแบบ เอาอะไรมาเป็นเครื่องคำนึง คัดค้านต้านทานขยะแขยงกับอะไร หรือที่ไหนสูงที่ไหนต่ำพระพุทธเจ้ามีไหม ไม่มี นั่นเห็นไหม ธรรมเหนือหมดทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรที่จะมาคัดค้านต้านทาน ถึงคัดค้านต้านทานก็เป็นเรื่องของกิเลสตัณหา เรื่องสมมุติเรื่องกองถึงขยะ ธรรมเป็นธรรมไปเลย

พระพุทธเจ้าสอนโลกเต็มภูมิแล้วนิพพาน ๆ ไม่เคยขยะแขยงกับสิ่งนรกจกเปรตทั้งหลาย เช่น ถังขยะ เป็นต้น เพราะเหล่านี้เป็นกิเลส พระพุทธเจ้าสอนให้ชำระกิเลส เหลือนั้นแล้ว ๆ การสอนนี้น้ำหนักของธรรมนี้เกินกว่าที่จะมามองดูนั้นดูนี้ว่าอะไรสูงอะไรต่ำ จะไปหลบลตรงไหน ๆ ท่านไม่มี ฟุ้งเลย ๆ เพราะมีกำลังมากที่สุดได้แก่ธรรม ไม่งั้นแก้กิเลสไม่ได้ แล้วความแม่นยำในพระทัยของพระพุทธเจ้านี้ขนาดไหน มีน้ำหนักขนาดไหน เกินกว่าที่สิ่งทั้งหลายจะมาต้านทานได้ เข้าใจไหม ที่นี้เราก็นั่งเข้ามาแม้เราตัวเท่าหนูก็ตามมันก็เป็นอย่างนั้น มันไม่ได้เคยสนใจกับใครว่าจะเชื่อหรือไม่เชื่อ ความจริงมียังไงจะว่า ผู้ต้องการความจริงมีอยู่ เอาตรงนั้นนะ หวาอะไร ๆ ไม่ได้ ได้ ๒-๓ ชั้นก็เอา ของดีได้ ๒-๓ ชั้น ก็ยังดี ของไม่ดีเลอะเทอะทิ้งไปเลย ไม่เอา ได้ ๓ ชั้นนี้เราพอใจแล้ว

คนที่ฟังเพื่อความสัตย์ความจริง ความดีความดีมีอยู่ ถึงจะไม่มากก็มี นี้เราเอาตรงนี้นะ ที่เลอะ ๆ เทอะ ๆ ไม่สนใจก็ช่างหัวมัน กองมูตรกองคูเคยียบไปเลย เคยียบไปเพื่อเอากองเงินกองทอง มูตรคู่นี้เคยียบมันไปเลย เอื้อมมือใส่กองเงินกองทอง นี่การสอนโลกก็เหมือนกันอย่างนี้ พระพุทธเจ้าสอน การพูดอย่างนี้ก็อย่างที่ว่าอย่าเอาเรื่องของโลก ๆ มาคิดนะ ว่าท่านเป็นอย่างนั้น ท่านว่าอย่างนี้ ดังที่พูดว่าดูคำว่ากล่าวอะไร ๆ เหล่านี้ เราบอกเราไม่มีเรื่องกิเลส ที่จะเอามาแทรกในกิริยาอย่างนี้ เราบอกได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย บอกเราไม่มี จะรุนแรงขนาดไหนมีแต่พลังของธรรมทั้งนั้น ออกฟุ้ง ๆ ๆ ออกเลย จบแล้วหายเจียบเลย ไม่ได้เป็นอารมณ์ว่าได้พูดหนักไปเบาไป ดูไปดำไป หรือว่ากว้างไปแคบไป ที่จะมาทบทวนอย่างนี้ไม่มี พร้อมแล้ว ๆ ออกในขณะนั้น ๆ จบหมดไปเลย นั่นเรียกว่าธรรม ไม่ได้มาทบทวน

ถ้าทบทวนก็แสดงว่าไม่แน่ใจ จึงต้องมาทบทวน เอ้ นี่พูดหนักไปหรือเบาไปนะ วันนี้ได้ดูใครบ้างนะ แล้วไปเตือนตัวเอง เป็นบ้า อยู่.ไม่เตือนใคร ใครมาอีกเอาอีก เข้าใจไหม ดูอีก พอดีดีเลยจะว่าอะไร นี่เห็นใหม่ได้หยอง นี่ฉันทันอ้อมแล้วไม่งั้นให้เอาไอ้หยองมาตัมยำนะวันนี้ เรากำลังเทศน์มันมาอยู่เรา เราโกรธให้ไอ้หยองใหม่ละพูดอย่างนี้ เข้าใจไหมพิจารณาซิ ได้โกรธให้ไอ้หยองใหม่พูดอย่างนี้ มันก็แบบเดียวกันหมด เข้าใจหรือ พูดว่าเอาไอ้หยองมาตัมยำนันกวนเวลาเทศน์ อย่างนี้โกรธใหม่ โกรธให้ไอ้หยองใหม่ มันก็มีแต่เรื่องขบขันเป็นธรรมดาใช้ใหม่ละ

อันนี้พูดถึงเรื่องธรรมก็เหมือนกัน ดูเด็ดขนาดไหนมีแต่ชะแต่ล้างกันไปตลอดเลยนะ มันจวนก็บอกแรง แล้วพูดอย่างนี้ก็คือว่า ผู้ที่จะมาสอนอย่างนี้มีรายไหนบ้าง นี้ก็ไม่อ้อวด เพราะนิสัยวาสนามันเหลือมล้ำต่ำสูงต่างกัน ตามแต่ใครจะสอนได้มากน้อยเพียงไร กำลังวังชาของเราหรือความเมตตาของเรามีเท่าไรก็ท่วมลงนี้ คนอื่นเราไม่สนใจ

เข้าใจไหม นี่แหละที่ว่าเร่งกับเวล่ำเวลา เพราะฉะนั้นใครจะตั้งใจให้ตั้งใจนะ ธรรมะพระพุทธรูปเจ้านี้ส่งมาตั้งกับตั้งกลับแล้ว อย่าไปเห็นกิเลสกองมูตรกองคู่ว่าสง่างามยิ่งกว่าธรรมของศาสนานะจะจมไปด้วยกัน ให้ระวังอันนี้ให้ดีนะ เตือนแล้วเตือนเล่า ธรรมะพระพุทธรูปเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ ไม่ใช่ว่าล่องไปเท่านั้นเท่านั้น ล่องไปเท่าไรการกระทำดีชั่วของเรา มีอยู่ บาปบุญมีอยู่ มันก็อยู่กับเรา ไม่ได้อยู่กับพระพุทธรูปเจ้าที่ปรินิพพานไปแล้วนะ มันอยู่กับผู้ทำ ถ้าใครทำดีก็ดีตลอดไป ทำชั่วได้ชั่วตลอดไป

นี่ก็พยายามทั้งช่วยชาติบ้านเมืองด้วย ทั้งทางด้านจิตใจด้วย เพราะฉะนั้น การแนะนำสั่งสอนโลกจึงไปทั้งสองด้าน ๑.ด้านวัตถุ เพื่อจะพยุงชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคง และอบอุ่นของคนทั้งประเทศด้วย และศีลธรรมที่เข้าสู่จิตใจซึ่งเป็นรากฐานสำคัญ ในการวิ่งเต้นชวนขายทั้งวัตถุทั้งด้านนามธรรมให้เป็นประโยชน์ เพราะการได้ยินได้ฟังธรรมมาแล้วหนึ่ง อันนี้สำคัญมาก จิตใจถ้าลงได้เข้าถึงอรรถถึงธรรมแล้วดีไปหมด จิตพาให้ดี ถ้าลงไปทางความชั่วแล้วอะไรก็เลยไปหมด อยู่บนหอบปราสาทก็ไม่มี ความหมาย ถ้าลงจิตใจเลยเสียอย่างเดียว ถ้าจิตใจดีแล้วจะอยู่กระต๊อบกระแต็บก็อยู่เถอะนะ จิตใจไม่ใช่กระต๊อบ เป็นของเลิศเลอ ไปไว้ที่ไหนก็เลิศเลอ เหมือนทองคำเอาไปชุกไว้ในกองถังขยะมันก็เป็นทองคำอยู่ในถังขยะ นั่นเห็นไหมล่ะ ถังขยะเป็นถังขยะทองคำเป็นทองคำ จิตใจที่เลิศเลอแล้วอยู่ที่ไหนเลิศเลอไปหมด จะอยู่ในวงสมมุติซึ่งเป็นเหมือนถังขยะ อันนั้นก็เลิศเลออยู่ในท่ามกลางของสมมุตินั้นแหละ เป็นอย่างนั้นนะ

สอนโลกคราวนี้เราพูดจริง ๆ เราสอนจะว่าอาจหาญมันก็เลยเสียทุกอย่างนะ ที่ว่าอาจหาญเป็นเรื่องสมมุติของโลก นี่มันเลยอันนั้นไปเสีย เราจึงสรุปความลงมาว่าเพียงที่ว่าไม่กล้า คือไม่มีคำว่ากล้าไม่มีคำว่ากลัว ไม่มีคำว่าแพ้วชนะ ไม่มีคำว่าได้ว่าเสีย เราไม่มี เห็นทุกอย่างแล้ว พูดได้เท่านั้น เพราะฉะนั้นการสอนโลกจึงสอนด้วยความเมตตาสงสาร ไม่ว่าจะฝ่ายดีฝ่ายชั่วมันก็คนเหมือนกัน ฝ่ายชั่วมันก็คนฝ่ายดีก็คน เขาก็อยากได้ดิบได้ดีเหมือนกัน แต่เขาผิดพลาดไปเมื่อได้รับการแนะนำตักเตือนสั่งสอนแล้ว เขาจะได้เป็นคติเครื่องเตือนใจกลับตัวได้ นั่นความหมายว่าอย่างนั้นนะ ธรรมธรรมนี้ชำระล้างหรือสมัคสมาน ไม่ใช่เป็นเครื่องทำลาย ถ้าอะไรพอซ่อมได้ซ่อมไป ๆ ถ้าดีแล้วใช้ไป ถ้าอะไรไม่ดีก็ซ่อมไป

การแนะนำสั่งสอนโลกก็เป็นแบบเดียวกัน ผู้ใดไม่ดีผู้ใดนั้นควรจะได้รับ การซ่อมจากอรรถจากธรรม ท่านก็แนะนำสั่งสอน แล้วก็นำไปประพฤติปฏิบัติแก้ไขตัวเอง ตัวเองก็ดีขึ้น ๆ นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น จึงเรียกว่าสอนทั้งด้านจิตใจด้วย สอนโลกคราวนี้ทั้งด้านวัตถุเกี่ยวกับการเงินการทองวัตถุต่าง ๆ การทำมาหาเลี้ยงชีพนี้ก็ยื่นเข้ามาหาจิต

ใจของเรา เมื่อใจมีกำลังทางด้านธรรมะแล้วพลิกตัวเปลี่ยนตัวไปทางไหนจะดีไปเรื่อย ๆ มีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ จึงต้องสอนธรรมเข้าสู่ใจ นี่สอน ๒ ประเภท แล้วสอนธรรมเข้าสู่ใจก็สอนหลายประเภทอีกแหละ เป็นชั้น ๆ ขึ้นไป ถ้าผู้ที่ควรรับธรรมขนาดไหน ๆ ก็สอนธรรมขนาดนั้น ๆ เช่น เราไปสถานที่ต่าง ๆ มีสถานที่พระท่านมาประชุมมาก เป็นพระปฏิบัติที่มุ่งต่ออรรถต่อธรรมอย่างยิ่ง และมุ่งหน้ามุ่งตาที่จะมาฟังอรรถฟังธรรมจากเรา ในชุมชนนั้นธรรมะประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจืดจะขึ้น ให้พอเหมาะพอดีกับผู้มาหวังประโยชน์นั้น ถ้าธรรมดาทั่ว ๆ ไปก็ยื่นให้ทั่ว ๆ ไป ถ้ามีที่จะพิเศษกว่านั้นก็ยื่นให้ ๆ ถ้าเอาให้สุดขีดสุดแดนก็ผิงเลย นั้น ธรรมะมีหลายประเภทนะไม่ใช่มีประเภทเดียว

ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ หลวงตาตายแล้วนี่ไม่ใช่ไอ้อวดนะ จะไม่ค่อยมีใครมาเทศน์อย่างนี้ ก็เป็นตามนิสัยวาสนาของท่านของเรา ไม่เหยียบย่ำทำลายใคร หากนิสัยวาสนามีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันอยู่เป็นธรรมดาตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ที่นี้เรามีเท่าไรเราก็มาสงเคราะห์โลกสงสาร เต็มกำลังความสามารถของเราแล้วเราก็ไป ท่านผู้มีอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารขนาดไหนท่านก็สอนของท่าน ท่านก็ผ่านไปเหมือนกัน นี่เวลานี้เป็นเวลาของเราที่ยังพอเหมาะพอดีที่แนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย ให้พากันตั้งอกตั้งใจ เพราะเราสอนนี้สอนด้วยความตั้งใจ ไม่มีคำว่าเหลาะแหละ มุ่งต่ออรรถต่อธรรม ต่อความจริงทุกอย่าง เพราะการสอนนี้สอนไปตามความจริง ชั่วก็จริงอันหนึ่ง ดีก็จริงอันหนึ่ง การละการถอนการบำเพ็ญจริงแต่ละอย่าง ๆ ให้พากันหนักไปในทางที่ดีนะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อนละนะ ต่อไปนี้ก็จะให้ศีลให้พร

โยม ขอกราบคารวะหลวงพ่อกะผม ร.ต.ต. อยู่อำเภอ ภูกระดึง จังหวัดเลยครับผม ขอความเมตตาจากหลวงพ่อกะผมได้ก่อสร้างเมรุขึ้นหลังหนึ่ง ราคาแปดแสนห้า และขณะนี้กำลังศรัทธาของญาติโยม

หลวงตา เออ เอาละเข้าใจแล้ว ยังให้ไม่ได้นะ เราหนักมาก เวลานี้หนักมากทีเดียว จึงทำอะไรไม่ได้ เมื่อวานนี้ที่โรงพยาบาลทางจังหวัดกระบี่ มาขอรถแอมบูแลนซ์คันหนึ่ง นี่ก็รับแล้ว รถคันหนึ่ง แปดเก้าแสน เมื่อวานนี้ แล้วเมื่อวานนี้อีกเหมือนกัน ตอนเช้า ทางน้ำหนาวถามา คือบริเวณนั้นเราซื้อที่ไว้มากมายอย่างที่เขายืนยันไว้เป็นพันเป็นหมื่นไร่ นั่นแหละ แล้วที่นี้ที่อันนี้เขาปลูกอะไรไว้เรียบร้อยแล้ว เป็นคนนครปฐม มาปลูกบ้านสร้างเรือนอยู่ที่นั่น ที่นี้เขาอยากจะทำไปทางนครปฐม เขาอยากขายอันนี้ให้ทางวัดแล้วจะว่ายังไง ที่ ๖๐ ไร่ เขาปลูกอะไร ๆ ขึ้นเป็นดอกเป็นผลแล้วแหละว่าขึ้นพระท่านก็เลยถามมาหาเรา จะพอเมตตาสงสารได้ขนาดไหนอยากจะทราบเรื่องราว เขาจะขาย ๓๕๐,๐๐๐ ว่างั้นนะ เราก็ตอบรับไปทันทีเลย คือเขายืนยันว่าที่นี้อยู่ใน

ท่ามกลางของที่ที่เราซื้อไว้ ล้อมรอบหมด เวลาเขาไปแล้วที่นี้ก็มาอยู่จุดศูนย์กลางที่เป็น
ของคนอื่นอยู่นั้นแหละ เพื่อให้เหมาะสมในการดูแลง่ายก็อยากจะได้อันนี้ ถ้าพอเป็นไปได้
ได้ เลยถามมาหาเรา เขาจะขาย ๓๕๐,๐๐๐ พอเราทราบเราก็ตอบรับไปเลย ว่ารับแล้ว
นี่กำลังถามการจ่ายเงินจะจ่ายด้วยวิธีใด แล้วเราก็จะส่งเช็คให้ตามนั้น ก็อย่างนี้แหละ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com